

Ezenkívül a felperesek több kifogást emelnek a kiszabott bírság összegével kapcsolatban. Először is az 1/2003 rendelet 23. cikke (3) bekezdésének megsértésére és a kiszabott bírság megállapításának módszeréről szóló iránymutatás téves alkalmazására, valamint az egyenlőség, a jogbiztonság és az arányosság elvének, továbbá az indokolási kötelezettség megsértésére hivatkoznak. Álláspontjuk szerint a Bizottság a jogsértés súlyát tévesen határozta meg, különösen azért, hogy a jogsértés jellegét tévesen állapította meg, illetőleg nem vette figyelembe azt a körülményt, hogy szerintük a jogsértés piaci hatása elhanyagolható, továbbá azért, hogy a földrajzilag releváns piacot tévesen határozta meg. Ezenkívül a Bizottság nem vette kellően figyelembe az enyhítő körülményeket, és a közigazgatási eljárás túlzottan hosszú ideje aránytalanul magas pénzbírsághoz vezetett, mint-hogy a Bizottság időközben a pénzbírságok összegével kapcsolatos politikáját megszigorította.

Végül a felperesek álláspontja szerint a pénzbírságnak a Bizottság által a túlzottan hosszú közigazgatási eljárásra tekintettel végrehajtott csökkentése aránytalanul csekély.

2007. július 10-én benyújtott kereset – Buzzi Unicem kontra Bizottság

(T-241/07. sz. ügy)

(2007/C 211/82)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperesek: Buzzi Unicem SpA (képviselők: C. Vivani és M. Vellano, ügyvédek)

Alperes: Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg az Olaszország által a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek megfelelően bejelentett, az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeire vonatkozó nemzeti kiosztási tervről szóló 2007. május 15-i bizottsági határozatot – az EK-szerződés és az annak alkalmazása során elfogadott elvek és jogszabályok megsértésért –, amennyiben a nemzeti kiosztási tervet meg kell változtatni annak érdekében, hogy az ne tegye engedélyezhetővé továbbá az olyan racionalizálási intézkedéseket,

amelyek úgy rendelkeznek, hogy az üzemeltetők a kibocsátási egységek kiosztásának egy részét fenntarthatják a gyártás-racionalizálási folyamatok miatt történő bezárása esetére (a határozat 1. cikkének (4) bekezdése és 2. cikkének (4) bekezdése);

- Kötelezze a Bizottságot, hogy fizesse meg a felperes részére a jelen eljárás költségeit.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen ügyben a vitatott határozat szerint az Olaszország 2006. december 15-i levelében bejelentett nemzeti kiosztási terv nem összeegyeztethető az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvél.

A kifejezetten vitatott pont annak lehetősége, hogy az üzemeltető a kibocsátási egységek kiosztásának egy részét fenntarthassa a termelő létesítmények egy részének vagy egészének racionalizálási folyamatok miatt történő bezárása esetére.

Állításainak alátámasztására a felperes az alábbiakra hivatkozik:

- Az alperes tévesen alkalmazta a „kiosztás kiigazításának” saját kritikai értelmezését, kizárva az úgynevezett „kiosztási utólagos kiigazításának lehetőségét”. E tekintetben a felperes elfogadja, hogy a kiigazítás ezen módja torzíthatja a versenyt, és bizonytalanságot eredményezhet a vállalkozások számára, illetve megsértheti az irányelv III. mellékletének 10. kritériumát. A felperes szerint a kérdés inkább az, hogy elkerüljék a kiosztásból való részesedésére, és ezáltal a többi létesítmény felhasználására vonatkozó jogosultság elvesztését. Lényegében annak elkerüléséről van szó, hogy akadályozzák a vállalkozások egyéni jogainak szabad szervezését és alkalmazását, ami ezen felül az EK 5., 174. és 157. cikkei értelmében ellentétes az ésszerűség, az arányosság, a környezetvédelem és a verseny elveivel.
- A vitás határozat ezen felül ellentmond az alapul szolgáló logika premisszáinak. E tekintetben különösen, a vitás határozat (4) preambulumbekkezdésében a Bizottság maga is elismeri, hogy az irányelv előírja annak lehetőségét, hogy a tagállamok kiigazításokat vezessenek be, feltéve, hogy a kiigazítás nem bír visszaható hatállyal, illetve, hogy az nem sérti a közösségi rendszer működését. A jelen ügyben, a bezárt létesítmény üzemeltetője továbbra is jelen lesz a piacon és üzemeltetni fog más engedélyezett létesítményeket. Ezért a Bizottság kifejezésével élve lehetséges a kiosztás kiigazítása.
- Az alperes nem bizonyította azon kijelentésének indokolását, hogy a kritikával illetett rendszer utólagos kiigazításként nem összeegyeztethető.

- A diszkrimináció-mentesség elvének megsértése, az Egyesült Királyság nemzeti kiosztási tervet jóváhagyó bizottsági határozat rendelkezéseinek fényében.

2007. július 6-án benyújtott kereset – Weiler kontra OHIM (Q2WEB)

(T-242/07. sz. ügy)

(2007/C 211/83)

A keresetlevél nyelve: német

Felek

Felperes: Dieter Weiler (Pulheim, Németország) (képviselők: V. von Bomhard, T. Dolde és A. Renck ügyvédek)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: CISQ Federazione Certificazione Italiana Sistemi di Qualità Aziendale

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság helyezze hatályon kívül a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) 2007. március 29-i, R 893/2005-1. sz. ügyben hozott határozatát;
- az alperest kötelezze az eljárási költségek viselésére, amennyiben a másik fél a fellebbezési tanács előtti eljáráshoz csatlakozik, az alperest és a beavatkozót kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A törlés iránti kérelemmel érintett közösségi védjegy: A „Q2WEB” szóvédjegy a 9., 35., 38. és 42. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások vonatkozásában (lajstromszám: 2 418 150).

A közösségi védjegy jogosultja: A felperes.

A közösségi védjegy törlését kérelmező fél: A CISQ Federazione Certificazione Italiana Sistemi di Qualità Aziendale.

A törlést kérelmező védjegy: A „QWEB” szóvédjegy a 42. osztályba tartozó szolgáltatások vonatkozásában (1 772 078. sz. közösségi védjegy), a „QWEB” ábrás védjegy a 35., 38. és 42. osztályba tartozó szolgáltatások vonatkozásában (1 871 201. sz. közösségi védjegy) és a „QWEBMARK” szóvédjegy a 35., 38. és 42. osztályba tartozó szolgáltatások vonatkozásában (1 771 963. sz. közösségi védjegy).

A törlési osztály határozata: Az érintett védjegy törlése.

A fellebbezési tanács határozata: A fellebbezés elutasítása.

Jogalapok: A 40/94/EK rendelet⁽¹⁾ 52. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összefüggésben értelmezett 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése, mivel az ütköző védjegyek vizuális, hangzásbeli és fogalmi tekintetben nem hasonlók és a megjelölések közötti különbségek elegendőek ahhoz, hogy ki lehessen zárni a releváns fogyasztónál az összetévesztés veszélyét.

⁽¹⁾ A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994., L 11., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.).

2007. július 11-én benyújtott kereset – Lengyel Köztársaság kontra az Európai Közösségek Bizottsága

(T-243/07. sz. ügy)

(2007/C 211/84)

Az eljárás nyelve: lengyel

Felek

Felperes: Lengyel Köztársaság (képviselő: E. Ośniecka-Tamecka)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a Cseh Köztársaság, Észtország, Ciprus, Lettország, Litvánia, Magyarország, Málta, Lengyelország, Szlovénia és Szlovákia Európai Unióhoz történő csatlakozásával összefüggésben a cukortól eltérő mezőgazdasági termékek többletkészleteinek meghatározásáról és e készletek felszámolásának pénzügyi következményeiről szóló, 2007. május 4-i 2007/361/EK bizottsági határozat (az értesítés a C(2007) 1979. számú dokumentummal történt)⁽¹⁾ Lengyel Köztársaságra vonatkozó részét;
- az Elsőfokú Bíróság az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A megtámadott határozat meghatározta a Lengyelországban az Európai Unióhoz történt csatlakozáskor szabad forgalomban volt mezőgazdasági termékkészletek azon mennyiségeit, amelyek